

Sygn. akt III AUa 317/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krzysztof Szewczak (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SO del. do SA Lucyna Stąsik-Żmudziak
Protokolant: stażysta Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w Lublinie

sprawy W. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji W. J.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 9 grudnia 2014 r. sygn. akt VII U 1201/14

oddala apelację.

Barbara Hejwowska Krzysztof Szewczak Lucyna Stąsik-Żmudziak

III AUa 317/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2014 r., znak: ENN/15/020069555, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał W. J. na podstawie art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. 2013 r., poz. 1440 ze zm.) emeryturę od dnia 1 marca 2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 4 lata i 2 dni okresów składkowych, tj. 48 miesięcy oraz 20 lat i 6 miesięcy okresów uzupełniających (praca w gospodarstwie rolnym), tj. 246 miesięcy i obliczył wysokość świadczenia na kwotę 326,93 zł.

W odwołaniu od tej decyzji W. J. domagał się zmiany wysokości ustalonej emerytury. Ubezpieczony podniósł przy tym, że wysokość emerytury ustalona w zaskarżonej decyzji jest rażąco zaniżona i nieadekwatna do opłaconych przez

niego składek oraz okresów nieskładkowych. Ustalona przez organ rentowy wysokość emerytury w kwocie 326,93 zł jest niższa od najniższej emerytury i nie pozwala na utrzymanie nawet 1-osobowej rodziny, co zagraża jego egzystencji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

W toku postępowania przed Sądem I instancji ubezpieczony dodatkowo wnosił o zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia w (...) Biurze (...)Technicznym (...) Motoryzacyjnego w W. Pracowni Terenowej przy Fabryce (...) w L..

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do ustalenia wysokości emerytury W. J. uwzględnił okres zatrudnienia od dnia 1 kwietnia 1966 r. do dnia 15 lipca 1966 r. w (...) Biurze (...)Technicznym (...) Motoryzacyjnego w W. Pracowni Terenowej przy Fabryce (...) w L..

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd I instancji ustalił, że W. J., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 19 marca 2014 r. wniosek o emeryturę.

Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku organ rentowy ustalił 4 lata i 2 dni, tj. 48 miesięcy okresów składkowych oraz 20 lat i 6 miesięcy, tj. 246 miesięcy okresów uzupełniających – pracy w gospodarstwie rolnym.

Przy ustalaniu okresów składkowych organ rentowy uwzględnił następujące okresy zatrudnienia ubezpieczonego: od dnia 1 września 1960 r. do dnia 31 sierpnia 1962 r. w Zakładzie (...) w L., od dnia 8 listopada 1967 r. do dnia 30 marca 1968 r. w Spółdzielni (...) w L., od dnia 15 lutego 1971 r. do dnia 30 czerwca 1972 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L. oraz od dnia 7 marca 1974 r. do dnia 31 maja 1974 r. w jednostkach podległych (...)Oddziałowi w L.. Do okresów uzupełniających ZUS przyjął okresy: od dnia 1 stycznia 1986 r. do dnia 31 grudnia 1989 r. oraz od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. z tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, w tym okres od dnia 1 stycznia 1986 r. do dnia 31 grudnia 1987 r. jako okres zwolnienia wnioskodawcy jako młodego rolnika z obowiązku opłacania składek.

Wysokość emerytury organ rentowy obliczył w następujący sposób: $24 \% \times 3.191,93 \text{ zł} = 766,06 \text{ zł}$; 48 (okresy składkowe w miesiącach) : 239 (okres wymagany do ustalenia prawa w miesiącach) = $20,08 \%$; $766,06 \text{ zł} \times 20,08 \% = 153,82 \text{ zł}$; $844,45 \text{ zł}$ (najniższa emerytura na dzień nabycia prawa do świadczenia) $\times 20,50 \%$ (1 % za każdy rok ubezpieczenia w KRUS) = $173,11 \text{ zł}$ (zwiększenie rolnicze z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za okres 20 lat i 6 miesięcy). Łącznie wysokość świadczenia określono na kwotę 326,93 zł.

W dniu 8 kwietnia 2014 r. ubezpieczony przy wykorzystaniu druku rozliczenia należności z tytułu składek na rzecz ZUS dokonał wpłaty kwoty 270,40 zł, wskazując jako tytuł ubezpieczenie zdrowotne oraz kwoty 160,78 zł wskazując jako tytuł ubezpieczenie społeczne, jednocześnie deklarując miesiąc marzec 2014 r. jako okres, za który należne są wpłacone kwoty ze wskazanych przez niego tytułów. Ubezpieczony dokonał wpłaty w celu podwyższenia świadczenia emerytalnego.

W kompleksowy Systemie Informatycznym ZUS na koncie ubezpieczonego brak jest wpisów świadczących o zgłoszeniu go do ubezpieczeń społecznych w okresie od dnia 1 marca 2014 r. do dnia 31 marca 2014 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Z tego powodu w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono tego okresu do stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy.

W okresie od dnia 3 marca 1993 r. do dnia 26 października 1997 r. ubezpieczony był zarejestrowany jako bezrobotny w Miejskim Urzędzie Pracy w L. i nie pobierał z tego tytułu żadnych świadczeń.

Ubezpieczony od dnia 1 stycznia 1992 r. do chwili obecnej podlega z mocy ustawy ubezpieczeniu społecznemu rolników w zakresie emerytalno-rentowym oraz wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim jako rolnik. Za okres od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. składki na ubezpieczenie społeczne rolników zostały opłacone, natomiast za okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 września 2014 r. ubezpieczony składek nie opłacił.

Sąd Okręgowy dalej ustalił, że wnioskodawca z dniem 1 kwietnia 1966 r. został zatrudniony w (...) Biurze (...) Technologicznym (...) Motoryzacyjnego w W. Pracowni Terenowej przy Fabryce (...) w L. w charakterze pomocy technicznej, początkowo na 3 – miesięczny okres próbny, z upływem którego umowa przekształciła się w zawartą na czas nieokreślony. Ustanie zatrudnienia nastąpiło z dniem 15 lipca 1966 r.

W dniu 16 maja 2014 r. ubezpieczony ponownie przy wykorzystaniu druku rozliczenia należności z tytułu składek na rzecz ZUS dokonał wpłaty kwoty 270,40 zł, wskazując jako tytuł ubezpieczenie zdrowotne, jednocześnie deklarując miesiąc kwiecień 2014 r. jako okres, za który należna jest wpłacona kwota ze wskazanego przez niego tytułu. Kolejnej wpłaty w kwocie 270,40 zł ubezpieczony dokonał w dniu 30 czerwca 2014 r., ponownie wskazując jako tytuł ubezpieczenie zdrowotne, jednocześnie deklarując miesiąc maj 2014 r. jako okres, za który należna jest wpłacona kwota ze wskazanego przez niego tytułu. W. J. dokonał tych wpłat w celu podwyższenia świadczenia emerytalnego.

Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie W. J. częściowo zasługuje na uwzględnienie. Wskazał przy tym, że do okoliczności spornych w niniejszej sprawie należała możliwość zaliczenia okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Biurze (...) Technologicznym (...) Motoryzacyjnego w W. Pracowni Terenowej przy Fabryce (...) w L. do okresu składkowego, a nadto uwzględnienia okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia oraz uwzględnienia przy ustalaniu wysokości emerytury dokonanych przez niego wpłat w/w kwot na rzecz organu rentowego.

W zaskarżonej decyzji z dnia 15 kwietnia 2014 r. organ rentowy ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury na podstawie art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. 2013 r., poz. 1440 ze zm.). Dokonując ustaleń w zakresie okresów składkowych i nieskładkowych, o których mowa w art. 28 pkt 2 ostatnio powołanej ustawy, organ uwzględnił 4 lata i 2 dni okresów składkowych z tytułu pozostawania przez skarżącego w zatrudnieniu na podstawie stosunku pracy w Zakładzie (...) w L., w Spółdzielni (...) w L., w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L. oraz w jednostkach podległych (...) Oddziałowi w L..

Sąd Okręgowy podkreślił, że przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić w sposób pewny, iż do okresu składkowego, o którym mowa w art. 28 pkt 2 powołanej ostatnio ustawy, podlega zaliczeniu również okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Biurze (...) Technologicznym (...) Motoryzacyjnego w W. Pracowni Terenowej przy Fabryce (...) w L. od dnia 1 kwietnia 1966 r. do dnia 15 lipca 1966 r. Ubezpieczony przedstawił dokumenty, z treści których w sposób jasny i niebudzący wątpliwości wynikał fakt jego zatrudnienia we wskazanym okresie. Organ rentowy w toku postępowania w sprawie niniejszej nie kwestionował treści dokumentów, na podstawie których Sąd I instancji dokonał takiego ustalenia. Sąd Okręgowy podkreślił przy tym, że w postępowaniu sądowym nie znajdują zastosowania ograniczenia w zakresie dopuszczalnych źródeł dowodowych, ustanowione na potrzeby postępowania przed ZUS, a wynikających z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. 2011 r., Nr 237, poz. 1412), ze względu na to, że zasadniczym celem postępowania sądowego jest rozstrzygnięcie sprawy po dostatecznym, wszechstronnym wyjaśnieniu jej okoliczności spornych. Oznacza to, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Na poparcie tego stanowiska powołał orzeczenia Sądu Najwyższego oraz Sądu Apelacyjnego w Białymstoku.

Odnosząc się do zgłoszonego przez ubezpieczonego żądania uwzględnienia przy ustalaniu wysokości emerytury okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia Sąd Okręgowy zauważył, że wnioskodawca nie udowodnił tej pracy. Na podstawie przedłożonych przez niego dokumentów nie można, zdaniem Sądu Okręgowego, dokonać ustalenia, że po ukończeniu 16 roku życia pracował on w gospodarstwie rolnym rodziców, z uwagi na to że ich treść wskazuje na okoliczności dotyczące podlegania przez skarżącego ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie już uwzględnionym przez organ rentowy przy ustalaniu wysokości świadczenia.

Nie było również podstaw do uwzględnienia przy ustalaniu wysokości emerytury dokonanych przez ubezpieczonego w dniach: 8 kwietnia 2014 r., 15 maja 2014 r. i 30 czerwca 2014 r. wpłat na rzecz organu rentowego w/w kwot z tytułów wskazanych przez skarżącego za okres od dnia 1 marca 2014 r. do dnia 31 maja 2014 r. W tym okresie nie zaistniały

bowiem okoliczności uzasadniająca objęcie ubezpieczonego obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi. W. J. nie zgłosił się również do dobrowolnych ubezpieczeń społecznych. Wpłaty takie należało zatem uznać za dokonane bez istniejącego tytułu do ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy na koniec podkreślił, iż z dokonanych ustaleń wynika, że ubezpieczony w okresie od dnia 1 kwietnia 1966 r. do dnia 15 lipca 1966 r. pozostawał w zatrudnieniu w (...) Biurze (...)Technologicznym (...) Motoryzacyjnego w W. Pracowni Terenowej przy Fabryce (...) w L.. Okres ten, zdaniem Sądu Okręgowego, należy uznać za okres składkowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jako taki podlega on stosownie do art. 53 ostatnio powołanej ustawy uwzględnieniu przy obliczaniu wysokości emerytury, do której prawo ustalono na podstawie przepisu art. 28 tej ustawy.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję poprzez uwzględnienie ostatnio wskazanego okresu przy ustaleniu wysokości emerytury W. J..

Apelację od tego wyroku, w części nieuwzględniającej odwołania, wniósł ubezpieczony W. J.. Zarzucając:

a/ błędne nieuwzględnienie okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia, pomimo tego, że faktycznie taką pracę wykonywał;

b/ bezpodstawne niezaliczenie dokonanych w 2014 r. wpłat na rzecz organu rentowego;

c/ niezasadne ustalenie prawa do emerytury i wysokości tego świadczenia na podstawie art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w sytuacji, gdy emerytura powinna być przyznana na podstawie art. 27 tej ustawy, przy uwzględnieniu, że okres składkowy wraz z okresem uzupełniającym – pracą w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia, pracą w (...) oraz faktem opłacania w 2014 r. składek na ubezpieczenie społeczne, sprawia, że jego staż ubezpieczeniowy znacznie przekracza 25 lat,

apelant w istocie domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji organu rentowego poprzez ustalenie wysokości przyznanej mu emerytury odpowiadającej najniższej emeryturze, która aktualnie wynosi 844,45 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżony wyrok pomimo częściowo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu.

Zarzut błędnego nieuwzględnienia przy ustalaniu prawa do emerytury i przy obliczaniu wysokości tego świadczenia okresu pracy wnioskodawcy W. J. w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia, pomimo że praca ta była faktycznie wykonywana, należało uznać za całkowicie chybiony. Sąd Okręgowy nie zaliczył tego okresu do stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy uznając, że praca ta nie została udowodniona. Z tego wynika, że Sąd I instancji okresowi pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia nie przypisał właściwego znaczenia dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy niniejszej. W okolicznościach tej sprawy udowodnienie okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia pozostawało bez wpływu na jej prawidłowe rozpoznanie i rozstrzygnięcie, ponieważ ten okres nie podlegał zaliczeniu do stażu ubezpieczeniowego W. J. z przyczyn, o których niżej będzie mowa.

W tym miejscu należy wskazać, że warunkiem nabycia prawa do tzw. emerytury pełnej, która jest przewidziana w art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. 2015 r., poz. 748 ze zm.), jest legitymowanie się przez ubezpieczonego będącego mężczyzną okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym co najmniej 25 lat. Jeżeli ubezpieczony nie posiada okresu wskazanego w art. 27, wówczas - w przypadku wykazania przez niego okresu składkowego i nieskładkowego w łącznym rozmiarze co najmniej 20 lat - przysługuje mu niepełna emerytura na podstawie art. 28 ostatnio powołanej ustawy. Przy ustalaniu prawa do emerytury zarówno na podstawie art. 27, jak i art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresy składkowe i nieskładkowe uzupełniane są okresami wymienionymi w art. 10 ust. 1 tej ustawy w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresu wymaganego do przyznania emerytury. W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że ostatnio powołany przepis pozwala uzupełnić okresy składkowe i nieskładkowe okresami pracy w gospodarstwie rolnym do rozmiaru najbliższego (kolejnego) stażu okresów składkowych i nieskładkowych w zakresie wymaganym i koniecznym do nabycia określonych uprawnień emerytalnych. Oznacza to, że jeżeli okresy składkowe lub nieskładkowe nie przekraczają w przypadku mężczyzny 20 lat, to możliwe jest ich uzupełnienie okresami wskazanymi w art. 10 ust. 1 ustawy jedynie w celu nabycia prawa do tzw. niepełnej emerytury na podstawie art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Dopiero w przypadku, gdy okresy składkowe i nieskładkowe przekraczają 20 lat, to możliwe jest ich uzupełnienie okresami, o jakich mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, dla nabycia pełnych uprawnień emerytalnych (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 3 grudnia 2004 r., II UK 59/04 – OSNP 2005, nr 13, poz. 195; z dnia 5 września 2008 r., II UK 364/07 – OSNP 2010, nr 1-2, poz. 23; z dnia 24 września 2009 r., II UK 19/09 – OSNP 2011, nr 9-10, poz. 135 oraz z dnia 20 stycznia 2011 r., I UK 246/10 - Legalis).

Z niekwestionowanych przez ubezpieczonego w apelacji ustaleń wynika, że udowodnił on w postępowaniu przed organem rentowym wyłącznie okres składkowy w wymiarze 4 lat i 2 dni, a w postępowaniu przed Sądem I instancji dodatkowo okres składkowy wynoszący 3 miesiące i 15 dni, tj. łącznie 4 lata, 3 miesiące i 17 dni okresów składkowych. Wnioskodawca nie udowodnił natomiast ani jednego okresu nieskładkowego. Oznacza to, że udowodnione przez niego okresy składkowe i nieskładkowe nie przekraczają 20 lat, o których mowa w art. 28 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W takiej sytuacji możliwe było ich uzupełnienie okresami rolnymi wskazanymi w art. 10 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jedynie w celu nabycia prawa do tzw. niepełnej emerytury na podstawie art. 28 ostatnio powołanej ustawy. Organ rentowy i Sąd I instancji uwzględniły przy ustalaniu prawa W. J. do emerytury i przy obliczaniu jej wysokości okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono składki przewidziane w odrębnych przepisach, łącznie w wymiarze 20 lat i 6 miesięcy. Cały ten okres nie podlega jednak uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury i przy obliczaniu jej wysokości, lecz jedynie w zakresie niezbędnym do uzupełnienia przewidzianego w art. 28 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresu składkowego i nieskładkowego, który jest wymagany do nabycia prawa do emerytury, tj. w przypadku wnioskodawcy okresów składkowych i nieskładkowych wynoszących co najmniej 20 lat. Oznacza to, że przy ustalaniu prawa W. J. do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości należało uwzględnić wynoszący 15 lat, 8 miesięcy i 13 dni okres ubezpieczenia społecznego rolników, za który opłacono składki przewidziane w odrębnych przepisach. Udowadnianie przez ubezpieczonego w postępowaniu apelacyjnym dalszych okresów uzupełniających, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (praca w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu wieku 16 lat), nie mogłoby prowadzić do zwiększenia w/w okresów uzupełniających ustalonych wcześniej w wymiarze 15 lat, 8 miesięcy i 13 dni podlegających uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości. Mając to na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił zawarte w pismach procesowych z dnia 21 września 2015 r. (k. 108-113) oraz z dnia 29 września 2015 r. (k. 114-115) wnioski o dopuszczenie dowodu ze wskazanych tam dokumentów oraz zeznań świadków. Ustalenia dokonane ewentualnie na podstawie tych dowodów nie miałyby żadnego znaczenia dla ustalenia prawa do emerytury oraz dla obliczenia jej wysokości. Z podanych wyżej przyczyn wskazany w tych wnioskach dowodowy okres pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia nie mógł zwiększać jego stażu ubezpieczeniowego. Dopuszczenie i następnie przeprowadzenie zgłoszonych przez apelanta dowodów w takiej sytuacji prowadziłyby jedynie do zbędnej przewlekłości postępowania w sprawie.

Chybiony jest również przedstawiony w apelacji zarzut, iż nieuprawnione było pominięcie przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości dokonanych przez wnioskodawcę odpowiednio w dniach: 8 kwietnia 2014 r., 15 maja 2014 r. i 30 czerwca 2014 r. wpłat na ubezpieczenie zdrowotne i ubezpieczenie społeczne. Trafnie Sąd Okręgowy przyjął, że w okresie od marca do czerwca 2014 r. nie zaistniały jakiegokolwiek okoliczności uzasadniające objęcie W. J. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi. Wnioskodawca nie zgłosił się również do dobrowolnych ubezpieczeń społecznych. Prawidłowo więc Sąd Okręgowy uznał, że w/w wpłaty zostały dokonane przez apelanta bez istniejącego tytułu do ubezpieczeń społecznych.

Za trafny nie może być również uznany zarzut naruszenia art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez ustalenie prawa do emerytury i obliczenie jej wysokości na podstawie tego przepisu zamiast na podstawie art. 27 ostatnio powołanej ustawy. Mając na uwadze, że W. J. w postępowaniu przed organem rentowym i Sądem I instancji udowodnił łącznie jedynie 4 lata, 3 miesiące i 17 dni okresów składkowych oraz nie wykazał ani jednego okresu nieskładkowego, jego prawo do emerytury mogło być ustalone wyłącznie na podstawie art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Oczywiście konsekwentnie ten przepis musiał mieć zastosowanie przy obliczaniu wysokości tego świadczenia.

Zaskarżony wyrok odpowiada więc prawu, a apelacja wnioskodawcy jako całkowicie bezzasadna podlegała oddaleniu.

Z przedstawionych wyżej względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.